

Nolite sperare
a carnibus nolite conparare
ne si affuerint nolite cor apponere
Sicut inquit dicit dominus deus
quia pulchritudo dei est et tibi conparare
misericordia: quia in reddis
ut uideat opera sua. **ps. dauid.**
Dicit dominus inquit: ad te de
vigile. **S**icut in te anima
mea: quam cum propter tibi
in terra deserta in
agrola sic in sancto appa
re: ut uiderem uirtutem tuam
glam tuam. **Q**uoniam nichil
misericordia tua super uitas: in
uice laudabunt te. **S**ic benedi
ce in uita mea: et in nomine
maius manus meas. **S**icut in
et pinguedine repleatur an
im. **R**: et labris exultationis lau
dit os meum. **S**ic memor fui tu
stratum meum in uirtutibus
uitalor in te: quia fuisse adu
uicis. **E**t in uelamentis al

132,5 (4947)

II / 132

W
O
T
H
C
H
T
E
N
N
O
V
M
B
R

AUGUSTI
GYMNASII
GORLICENSIS
PALAESTRA
ORATORIO-POETICO-SCENICA,

b. e.

EXERCITIA
ORATORIA, POETICA, SCENICA,

publice,
aut in Perorantium Cathedra, aut in
Theatro Scenico,

A
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasii Gorlicensis,

intra
Doctrina instaurata ac publicata

DECENNIVM ULTIMVM,
AUDITORIBUS ac SPECTATORIBUS

ERUDITIS,

PRÆSTITE
M. CHRISTIANO FUNCCIO,
RECTORE GORLIC.

pleraq; a quo s; sumptos, b. e. e prompta
memoria, exhibita.

TOMUS IV

ACADEMIA
Gymnasium
Görlitz
PALASTRA
GRATORIO PECTICO
NICA

EXERCITIA

GRATORIA PECTICA SCHEMATA

[Faint, illegible handwritten text]

EXERCITIA
AUDITIONIBUS STECTOR
FRUITIS

Palastra
Gymnasium

ORATIO OBULATORIA,

quã
IESUS

Puer nobis natus, Filius nobis datus

locò frena
Docentibus pariter, et discipulis
cum p̄o Nonivmii voto
offeritur.

137

Exordium

stendas, Anni auspicias, quibus mensuram aperitur recurgit, imperitiosis frenis
 nuncupandis Orbis ac Urbis dominos Gentiumq; arbitros Romanos puto,
 nemo vestrum, Ornatissimi Politissimiq; Juvenes, nisi peregrinus et hospes
 p̄ncipio sit Latii, ignorat. Ignorat utiq; vestrum nemo, nisi historia Rom. fil
 Romam, Cujus nec spatium visus, nec condita decorem
 Nec tandem vox ulla tulit, quae luce metalli
 Annula vicinis fastidia vexit ad astra,
 locò non solum pecunias, sed et res alias vel venustate artis naturae
 naturae venustate arti cedentes, reposuisse. Reponēbat et
 Terrarum Dea Gentiumq; Roma,
 Cui par nil erat et nihil sectandum,
 frenarum fructus. Fructus reponēbat, quos dulces esse oportebat: cavi
 et carochitas et mella reponēbat: ut dulcem anni diem à dulcibus
 reponēbantur reb; Sed frenarum originea, Commilit. Sarriss. posse cupitis?
 hanc Q. Aurelii Symmachus ad Tatium, Subinonem Regem, ingruens:
 Exortu penè Urbis Martia frenarum usq; adolevit, auctoritate Tatii Regis,
 verbenas felicitis Arboris ex Lucò Strenua, Anni Novi auspices p̄ncipio accepit.
 scribit Consulari Virro Metello, Monacho Germano, gratum carit:

Urbi quas Latii tunc juveni dedit
 Rex Fily Tatig prior,
 Festas accipiens paupere munere
 VIRENTIS Succiò pabrum
 Sollers possentis quas creat aureas,
 Servant dona faneæ rotum

A Lucò veteri nomine Strenuã.
 ille videlicet de origine Strenarum scribit, hic carit, utiq; quidem
 eadē re consentiens. Nec recentior in. votorum origo. Tam firmiter
 conuexa hæc et q̄. implicata Stenis apud Romanos erat: ut hæc
 illis mure velut et obsequator, cum iisdem vere hymenioria fuerit,
 vocalia et longe receptiora munera. Vota nonnumquam fiebant precato
 : ut incepta Novi Anni bona essent, et omnia totiq; anni decurrentis
 iusta fierent. Erant vota deprecatoria: quibus omnium malorum aver
 sionem à Coeli Numine desiderabant. Erant vota Gratulatoria:

ifina; arro
 interin exclam
 i Epiphania
 Epiphania
 et nefas duco
 e longiq; audia
 esse. Dum
 certior sum
 Allicã olm ac
 aculosa, neq;
 aden commen
 leneg; vix casã
 det Haminis ad
 fima, omniū
 fructuosissim
 calce hoc serm
 e omnes, quot
 iugum vos
 g effis gaude
 dei Epiphania
 te, ceu solent

die!
 unccius.
 lus.

quibus sibi invicem de bonis ex voto impetratis gratulabantur. Atque
antiquissima hæc Gentium, nominatim v. Romanorum, consuetudine quædam
modum uterq; et fausta annorum auspicia precandi et munera gratulandi
tandi utq; ortu habere: ita progressu temporis non modo ipse progressu
atq; majora incrementa cepit; sed et inter nos, qui à CHRISTO nomine
omnes oculos, in hodiernam usq; diem sic invaluit: ut citra manifesta
tatis de quæ ac inhumanitatis culpam interniti vel omitti ne queat
qui omittitur? Varios siquidem variorum periculorum casus, quibus
nostra vita nostra obicitur, videntur veteres: videntur et Majores
Quid? Quod et utriq; viderent: quam molesti casus isti nobis forent.
nec isti eò, quò anxii initium recurreret, tempore faustas appreciationes
et gratulationes adhibere; imò, ut novo simul q. pignore animos conjun-
rent et amicitiam confirmarent, frenam oblationes addere dubitarent.
Neq; u. ignorabant, quanti momenti res foret, novum bene inchoare
num, cumq; hoc probe quòq; res suscipiendas ordinare, ordinatasq; has
ter aere. Itac cum ita, nec aliter, se habeant, ego omnino omnia
aversior consortium: na ego

Pervecum in patria crassiq; sub aere natus
ce viderar: imò, Homeri verbis & Hesiodo, & Virgilio xq; & Deposito
nisi, eodem quoq; observato more; novum hunc annum, annum
qui supra millesimum, sexcentessimum, octogesimo octavo est, auspicio
eò, quòd presentis temporis ratio me ad id duciat, ut felicem hori
succesum appreer: neumq; simul erga omnes ac singulos, quolquor
hoc Deo, Musis gratiasq; sacratò Tameò castis, affectum commoat aliq;
frenam tesser. Que v. quon frenam, com. expectatis universi?
mung desideratis singuli? Non, non tanta cuncta turget opum vi.

Quantum sacra Jaci nudib; stillantia venis
Audere deb; quanto pretiosa metallo
Hermi riga micat, quanto per Lydia culta
Dispumat nitidas dives Pactoly arenas.

Propositio.

Offeram igitur Oratione hæc frenam vobis pretiosissimam! munus
quissimum vobis offeram! Offeram donum, quòd universo terrarum
Deus ipse, Deus per bonitatem opting, perq; potestatem maxing, ante
decim hæc secula est clarit; Jesum n. Puerum nobis natum, datumq;
Filium nobis, vobis universis, vobis singulis offeram, eundem
suum comitem renung; gerendarum ducem pio ac devoto animo
Vos, vos Perclari o Jvenes, linguis arionisq; favete;
Nam dicenda bonò hæc sunt bona verba Die.

ESUM, quon na
gerendarum
habeti mei ratio
divin
Sole meridiana
france locò
lanig ipfig
Theologi, u
Theologi, vos
licet mih
liguet et i
frena locò
era loyia
partib; 19. i
quib; aliis,
non per impro
essentiam, ne
terna essentia
allatò, no
canib; D. Virg
umtò eò, quò
omnino e nostr
natiora
partes, neq;
illud nunc
unt unite. Vinc
considerata, in
nubia; inconfu
horarua π ε γ ι
lione, unig der
io itor adm
lalis combinat
person aliter, h.
qualis quidem
neuter alteri q
namq; crassiss
ocuerent: Av

A.

ESUM, quem non modo Strona loco oblatum, sed et perpetuum comitem Ducum
 gontium precaturum sum, per PARTIS, per EFFECTA sua ut describam, in-
 tituli mei ratio exigit. Quamvis a. nemo sit, qui non, simul ac audivit appel-
 lationem, divinitatem eius ac pretiositatem pertulerit: Ego tamen in praesentia
 Sole meridiano claris ut existere incipiat, adhuc semel denominabo. Hic est,
 Strona loco offero, quod precor, Iesus, puer nobis natus, datusque et nobis Filius.
 Partis istius partes quum primo loco definire mihi proposuerim, advocandi mi-
 hi sunt Theologi, ut veniant, ab iisdem impense petam. Hic est ergo hic, adesse
 Theologi, vos Theologi adesse et rogati mihi veniam date: ut bene pace
 licet mihi voce PARTIS haec uti. Partes n. quomodo Iesu tribuantur,
 liquet et id est Scholis vestris liquido aere liquidum. Constat utique Iesus,
 Strona loco hodie offeram, et divina et humana natura, scilicet quodam
 modo hinc ita dicitis, partibus. In primis constat humana eius natura
 in partibus scilicet integre totum, corpore n. et anima constat, constat et
 quibusque aliis, quae, si peccata excipias, utrobique occurrent. Verum utique Deus
 non per impropiam, sed propriam, imo propriissimam, non per mentalem,
 sed substantialem generationem, imo ab omni
 eterna essentia communicationem. Et ut verum Homo, corpore non est coelo
 allato, non est fidem vi aut abstracto quodam promtuatio, sed ex istis
 sanctis D. Virginis, Dei Filia, Filii Sponsa, in unitatem persona sua as-
 sumto ea quod tantopere coronavit et extulit, ipsamet sibi Dei Filium,
 in nostro substantia altera sui parte consistens. At. quum
 istiusmodi natura consideratio a Theologis satis excessiva habeatur, nullam
 Partes, neque prolixius easdem considerandas exhibebo, sed potius vincu-
 lum illud nunc expendendum dabo: quod vinculum illud in Iesu meo natura
 unita. Vinculum hoc ipsa unitio est personalis: quae ratione Status sui
 considerata, in naturarum per incarnationis actum unitarum, archissima,
 unita, inconfusa, indissolubili praesentia, inque profundissima eadem na-
 turarum in se in se s. in se in se, cum vera ac reali communica-
 tione, unum denique in se in se ex utraque natura constitutione consistit.
 Et igitur admittenda haec duarum naturarum in Iesu christo unio non
 est combinatio aut copulatio, cuius ratione neutra natura cum altera
 personaliter, h. e. propter unionem personalem, quicquam commune habet,
 qualis quidem combinatio illa est, quae duo afferes conglutinantur: ubi
 neuter alteri quicquam confert, aut aliquid ab altero accipit. Haec
 namque crassissima Nestorii et Samosatani est haeresis. Illi quippe
 docuerunt: Avō Gōberis dngēnimos ē Xovōds xōi drouvovnos rēos

ulabantur. At
 consuetudine qu
 munera quodam
 in se progressu
 CHRISTO nomen
 intra manifesta
 itti ne creati
 num casu, quic
 et Majores n
 nobis forent.
 iustas appreciat
 me animos con
 addere dubitat
 in bene inchoat
 ordinatasq; has
 in omni hanc
 q; d. deusos
 a. annua Me
 g est, auspice
 felicem Avō
 gulos, quod
 in commoda ali
 tis univēsi.
 lugeat opum vi
 ofissimam! m
 so terrarum
 in maximo, on
 natura, datus
 secundum q
 otō animo p
 ete;
 a Die.

ἑκὼς πάλιν, h. e. duas naturas separatim s. seorsim se habent
et omni modo ad se invicem incommunicabiles ee. Quò quidem falso
mate natura separantur et duo finguntur ΧΡΙΣΤΙ, quoniam unus sit
alter v. Δεὸς λόγος, in ΧΡΙΣΤΩ qui habet. Est a. unio personalis
potiq. communio: quã divina et humana natura, in unã Personã
ita sunt unite, ut veram inter se communicationem habeant: ex quã
illud promanat, quicquid humani de DEO et quicquid divini de
ΧΡΙΣΤΩ dicitur ac creditur. O summum fidei mysterium! O my
quod omnem rationis humana captum, acumen ingenii omne, omne
quentiam superat! O omni confessione magnam mysterium! Est hoc
mysterium, Damasceni verbis, ὁπῆς λόγος, ὁπῆς νόον καὶ ὁπῆς πῶς
ἔστιν. Ecquis n. oratione id exprimeret? Ecquis mente conciperet
Ecquis comprehenderet illud? Habent, habent heic, quod mirentur,
Septi; habent, quod ridentur, Theologi. Obscurescunt omnino auditu
pietatis hoc mysteriò coeli, conticescunt terra: inferi contremiscunt.
ta vos interia, Commilitones, rectè asinare, discite verè amare mundum
quod vobis oblectum cupio, quod dedicatum volo. Ecce n. si inter alia
namum mungula Gentiles cadum favò agianò plerum parvi non estimã
nent: quippe qui dulcia omnia potiora futuro anno promitte bati
meum vobis, dulcissima Anima, murg omnium munera dulcissima
longè plus estimandum: imò et magis atq. magis id amandum. Accedat
ad maximum illud munus mei estimium, ad maximum illig amorem sum
pretiositas. Ecce n. strena mea longè pretiosior omni congerio, congerio
pretiosior est; quod Aristobulq. Pompejo M. Damascum strena loco murg
cã legatione misisse legitur. Misit a. vitam auream, monti aures qu
bog. Pius undiq. racemis implexam, hinc cervis; illinc leonibq. circum
quingentis talentis h. e. trecentis millibq. coronatis, estimatam
Pretiosissima profectò strena erat. Sed quanto minor eiqdem est pretiositas
si cum manere meo conferatur. Est, est utiq. murg meum omnia pretiositas
num rema, quacumq. in his temis repeniri possunt, pretiosissimum: est murg
renum omnium splendidissimarum, quod quod unquam in mundo fuerunt, fuit
didissimum. Illud quippe DEUM ipsum continet. Continet DEUM
potestatem suam ac Majestatem optimam; per bonitatem v. optimam
continet DEUM. Bonitatem intelligo: quã DEUS ipse inductq. carnem
humana assumpt, assumptione hac nostra initium fatema nobiscum
necessitudinis faciens, eandemq. et maxime, in universum humanum gen

ollatis, confirm
c. quarta Shen
DEUS ipse est Fi
ternitatem be
omnium magis
inter nullos
coelo neq. in te
trobis; Sed a
medum me n
ichorum, reb
ab effectis
ligois aut di
fecta S
hoc Membro su
a tempore, tem
nax et ration
quod IESUS cog
quod in temis, q
quod illic, quod
lim ipse sit a
coepistis, me
ante. Ampli
occurrere de to
tempore paru
quam aures ve
prehendisse vid
terram descri
Tagum, Tanisim
Constantinopol
lasq. potent
nant: ita ego, c
de plurimis pa
sim heic fun
late. Quis a
humani miser
venit, sed et
Constituit utiq.

collatis, confirmans beneficiis. Proh ergo immortalen DEUM! Qua, qualis
 quarta Strena hac mea est? Est Strena in caelis enata, in temis data!
 ILLUS ipse est Filius nobis datus, puer nobis natus. Summi, inquam, in omnium
 eternitatem benedictus est DEUS. Ad hac divivissima mea est Strena: Strena
 omnium maxima: quae nec ullò terminanda terminò, nullo circumscribenda
 terminò, inter nullos comprehendenda limites. O Strenam: quae parem sibi neq[ue]
 in caelo neq[ue] in terra unquam habuit, nunquam est habitoria sibi parem
 nobis. Sed quòs decurans Pietatis Christianae fluctus è priori portu
 medium me mare longis navigatorum retrahit? Retrahit me
 ichorum, retrahit impetu quòdam attentionis Membrum,
 ab Effectis Strenam hodiernam vult describi. O si nunc Demosthenes
 aut divinus Plato, o si disertissimus Romuli Negotum, Cicero, af-
 fecta Strena nostra dignis expressurq[ue] verbis! Dicenda n. alterò
 Membro sunt IESU mei, quem Strena loco offero, Effecta, nunc ratio-
 nis temporis, temporis videl. praesentis, praesentis et futuri temporis ratione,
 et ratione Objectiva considerata. Nimirum dicendum mihi:
 quid IESUS egerit, quid agat, quid acturus sit. Quid egerit in caelis,
 quid in temis, quid in inferis egerit, dicendum. Dicendum, quid hic,
 quid illic, quid istuc adhuc agat IESUS. Quid deniq[ue] et hic et illic et istuc
 ipse sit acturus, paucis dicendum. Vos modo, Aud. benevoli, benevoli,
 coepistis, me talia et alia dictorum, porò linguis facturò, facturi animis,
 audite. Amplissimè me CHRISTE dicendi campo hic se aperit: in quem
 excurre de totidem IESU mei Effectis s. factis dicturq[ue] possem: si per
 temporis penuriam id facere mihi liceret: si et liberet longis excurre,
 quam aures vestrae, Comitatus, paterentur. At. ut paucis multa com-
 prehensisse videar, Geographos imitabor. Quemadmodum n. in Orbis
 terrarum descriptione Nilum, Gangem, Rhenum, Rhodanum, Eridanum,
 Tagum, Tanisim aliosq[ue] praegrandes fluvios tenuissimis lineolis; Romanam,
 Constantinopolim, Olissiponam, Londinum, Lutetiam, Cloniam, Venetias
 aliasq[ue] potentissimas urbes, urbes amplissimas exiguis punctulis affi-
 gunt: ita ego, ego quidem adhuc Eloquentia tyro, de maximis minima,
 de plurimis paucissima dicturq[ue], coetera transulturq[ue], officio meo sti-
 tim hic fungar. Quicquid tu. dixerò, ming erit, quoniam pro rei est veri-
 tate. Quid a. quid IESUS egit in Caelis? In Caelis lapsi generis
 humani miseris aeternum de homine salvando consilium non modo
 invenit, sed et in ipsum in plenitudine temporis executioni à se dari voluit.
 Constituit utiq[ue] jam ante seculana tempora è summa misericordia

11.

Filius Dei homo fieri, et passione acerbissima iustitia Dei facere
mirabilia ipse salvandi omnes animas consilium excogitavit. Unde
conciliatio irati Patris nata, Angolomung erga gentem Romanam amor
tutus. Quid deinceps agit in terris Iesus? Multas in terris ab ipso
vitalis tempore vita pertulit miserias. Pertulit angores: laguos,
Spinas in id necem ipsam pertulit. Pertulit a. hac omnia mira patientia
Patientia pertulit: quam nulla unquam mortalitas satis mirabitur
quam satis mirabitur. In inferis denique quid Iesus mecum agit? Inferna
git portas, Principatus et Potestates exiit, atque palam profertur. Ne
quod tenebrarum Principi vires suas ita attriverit IESUS: ut nobis vel
liberatis nocere amplius haut queat. Habetis in quodam qu. de tempore
praeterito compendio: quid egerit in caelis: in terris quid egerit: egerit
in inferis IESUS. Accipite nunc breviter, vos quaeso: quid Iesus hodie
pat. In caelis aeterna intercessione aeterno Patri nos commendat; immenso
geni caelestis honore coronatus omnia gubernat. In terris tum vivit, sa
desia, tum singulis piis suum praestat patrocinium, inter varias vitae
molestias nos constitutos consilio et auxilio adjuvans. In inferis v. male
feratos Daemonum impetu ac insultu adhuc coerces, ne in pro lubitu
noceant. Paulo prospicit ac cavet, ceteris tenebrarum totum illum
quem dudum sub scabellum pedum suorum posuit, ne tandem seve
dum potentissime retinens. Quid tandem? Tandem, futuro tempore
actorum sit IESUS, ut dicam, ordo rei dicenda postulat. Nimirum quid
actorum sit in caelis, quid in terris actorum, actorum quid in inferis sit
SUS, dicendum restat. Neq. n. acta et facta futuri temporis statim
haec involvenda sunt. Ecce a. quod exercituum ipse in caelis iudicium
universale, quodq. et piis ibidem debita premia sit largiturus, e facis
caorum literarum Pandectis satis abunde patet. Patet ex iisdem: quod in
nihilis ione deleturum sit omnia, mo et terram ipsam ione sit concematur
Patet item e Sacro Codice: quod inferis aeterna impiis supplicia sit detentura
Diabolo v. ipsos inbra ma inferni viscera aeternum cruciandos sit detentura
Effecta omnium sapientissima! o gratiosissima Effecta! o potentissima
Effecta! Quis non ea miraretur, qua IESUS edit in caelis, q. egit in ter
ris, quae et in inferis egit? Quis non miraretur, qua hodie et in caelis
et in terris et in inferis agit? Quis insuper non miraretur: qua in cae
lis, qua in terris, quae et futuro tempore in inferis acturus.
Neq. vero absq. ullis aliis Effectis Effecta haec sunt cogitanda

Sunt Effectorum hominum effecta alia atq; alia: quorum nos quidem
 cogitamus. Quid enim? Nonne effectus huius omnibus salutem nobis pe-
 perit IESUS? Peperit utiq; salutem. Salutem peperit non tam corporis
 anima, non tam huius, quam illius vita. Ohe a. quis vehementior
 subito effectus, vel unio salutis nomine auditus, in vobis, Aud. affectus
 compati, necesse est. Erumpere non desubito tantum, sed et fortissime orga-
 num meum, quod vobis offero, debet Amor. Amore n. omnino amplecter-
 IESUS: qui salutem hanc peperit nobis, fons ipse et origo omnis, q; in coe-
 qua in terris nominari potest, salutis. Amate igitur, nullor equor ro-
 quor, IESUM eundemq; eo vehementer amate. quod largus ipse vobis
 modis quidem, non timidis, sed integris hominis salutem admetitur,
 mansurum et eandem in altera vita sine mansura. Hanc a. salutem, ut eo
 vobis alicuius discatis, cogitate, mihi, quaso, misericordiam, in quam lapsu Pro-
 clatorum nostrorum conjecti fuerant: quoniam legem DEI transgressi essent.
 aeterna damnatio: mors aeterna erat. Percaudum nobis aeternum
 nisi venisset IESUS, et sanguine suo in curia Aitographum dele-
 rat: quod contra nos erat. Hic, hic profecto

Iste piavit
 Adami veteris crimen, pretioq; redemptos
 Sanguinis antiquos iterum revocavit ad ortu.

Adami veteris crimen, pretioq; redemptos
 Sanguinis antiquos iterum revocavit ad ortu.
 et ipsa nunc ibi salus est, ubi aeterna erat olim damnatio: nunc vita
 est, ubi erat aeterna olim mors: nunc felicitas ibi est, ubi olim aeterna
 miseria. Videte vos inderim, Symonachi, videte vobis hodie san pre-
 cogit obtulerim, dum strenua loco IESUM obtuli! Precatus sum vobis
 et obtuli cum IESU salutem vobis et animam et corpus, quam si toto
 anno obtinueritis, quid gratis, quid exoptatis optari possit. Quum sic
 omnino et voto et dono obtulerim vobis IESUM: qui inaffabili generati-
 a DEO Patre natoq; DEUS, et miranda natiuitate a Matre Virgine veroq;
 Homo, quia tam mirabili tanq; aeternor vinculo, ut nec comprehendere
 nimo nec dissolvi tempore queat, duob; distinctis naturis id effecit, ut
 DEI sedata, hostib; inferni devictis, homo ex hoste DEI filius factus
 aeterno in caelis honore gaurior; frueretur: prensate, quaso, fidei manib;
 eum donum, idq; boni ominis gratia in pectoris foventio recondite, non pig-
 missuri IESUM, quam strenuam hunc morem inferniq; arnonem recurso
 staurare desinat! Accipite et hoc Novicium votum, quod hodie nuncupari
 vobis: eodem fructuri in vita, fructuri in morte, aeternum eodem
 fructuri.

ia Dei facere
 cogitans. Unde
 amorem
 in terris ab ipso
 res: laqueos,
 a mira patientia
 is mirabitur
 eg agit? Inferni
 possit. Ne
 us: ut nobis vel
 a qu. de tempore
 decent: egerit
 vid IESUS huius
 uendat, immenso
 is tam vivere, se
 r varias vita
 In inferis r. male
 in pro lubitu
 them illor
 doperie savia
 utur tempore
 Nimirum quid
 id in inferis sit
 mponis sicuti
 elis iudicium
 piturq; e facis
 uissem: quod in
 one sit concenat
 applicata sit de
 acianus sit de
 !o potentissima
 atis, q; agit in ter
 hodieq; et in caelis
 retur: qua in cae
 acturus.
 sunt cogitanc

Conclusio.

Plura fieri vellem: nisi vetaret Paulus, ego et ipse iamjam intelligerem
me OMNIA dixisse. Quod n. omnia diceret: qui IESUM dicit. Et
n. omnia pendens, et ad eum OMNIA reverti debent.

Omnia IESUS habet, credensq. habet omnia IESUM:

Omnia per IESUM sunt facta, et sustinet idem

Omnia: quae nobis Epimethae, Reu! male prudens

Perdiderat, IESUS bona restituit monendo.

Omnia supernum resolvit ad usq. quadrante

IESUS, Sinaicis quae sunt signata tabellis.

Omnia conciliata Patri sunt sanguine IESU:

Sanguine mundantur namq. Omnia penae, nec ulla

Gratia lege data cuiquam, nisi sanguine fuso.

Omnib. indulget veniam paritq. benigno,

Pro nobis sese letho qui meruit ducendo:

Quumq. Epulum trigena thalamo jam grande piasset,

Omnia sunt, clamat, mactata, parata venite,

Deniq. et ipse futurq. in Omnib. Omnia IESUS.

DIXIT

Christiang David Funccius.

...at cor illius **U**allia
...us sup oleum : et ipi
...ata sup dnm quam non
... emittet : et non dabit mu
...actionem iusto **T**u
...ces eos : in putrem mitteris
... sanguini et doli no amitt
...nt dies suos : ego aut spero i
... dnm.

...erit dominus captivitatem plebis sue
...erit mei d
... quoniam scil
... me homo : **D**ominus
... impugnans tribulavit me
...auerunt me in
...antam multa bellantes ad
... me **A**b altitudine
... ego vero in te spero **T**u d
... sermones meos in deo spero
... tunc quid faciat michi
... ota die verba mea exaltabunt
...um me : omnes cogitationes
...um **I**nhabitabit

compe
et carnas nolite compe
ne si affluant nolite cor
Sicut inquit est deus in
quia puritas dei est et tibi cor
misericordia: quia in reddis
que uetera opera sua. **ps david**
Dominus inquit: ad te de
vigile. **S**icut in te anim
ra: inquam inquit propter tibi
in mea. **I**n terra deserta in
agrola sic in sancto appa
ut: ut uiderem uirtutem tuam
glam. **Q**uoniam inquit
misericordia tua sup uitas: in
mea laudabunt te. **S**ic benedi
et in uita mea: et in nomine
malis manibus meis. **S**icut in
et pinguedine repleatur an
in: et labris exultationis lau
bit os meum. **S**ic memor fui
lustrum meum in matutina
italor in te: quia inquit adu
uicis. **E**t in uelamentis ala

...at cor illius **L**allia
...us sup oleum : et ipi
...ata sup dnm suam
...e emittet : et non debet
...actuacionem iusto **C**u
...des eos : in putram
...a sanguini et doli no
...nt dies suos : ego aut
...dum.

...ertit dominus captivitatem plebis sue
...scere mei ds
...quonia soul
...ne hano : **D**ominus
... impugnans tribulavit me
...miliauerunt me
...antiam multa bellantes ad
... me **A**b altitudine
... ego vero in te spero **I**n do
... sermones meos in do
... tuncbo quid faciat michi
...ota die verba mea
...rum me : omis cogit
...unt **I**nhabitabit

GRAND
PALAESTRA
ORATORIALE DE FLORENCE

TOMUS
IV.

132.

...at cor illu. **Q**uallu
...sup oleum. **E**t ipi
...Acta su. **A**nti
...cunctis: et non
...actiacionem iusto **T**u
...ides eos: in pueri
...sanguini **E**t
...ut dies suos **E**go
...heret dominis **A**ppro
...dicere mei **E**s
...monia **E**ni
...ne homo: **Q**u
...ne impugnavit **T**ribu
...miserant me **E**t
...miam multa **B**ell
...tu vero in te **S**u
...trungies meos **E**t
...ota die verba **F**ac
...rum me: omis **C**og
...um **E**t **A**bi

AUGUSTI
GYMNASII
GORLICENSIS
PALAESTRA
ORATORIO-POETICO-SCENICA,

EXERCITIA
ORATORIA, POETICA, SCENICA,

publice
aut in Perorantium Cathedra, aut in
Theatro Scenico,

A
Florentissima Juventute Scholastica
Gymnasii Gorlicensis,

intra
Doctrinae instauratione ac publicatione

DECENNIVM VLTIMUM,
AUDITORIBUS ac SPECTATORIBUS

ERUDITIS,

PRAESTITIT
M. CHRISTIANO FUNCCIO

RECTORI GORLICI.

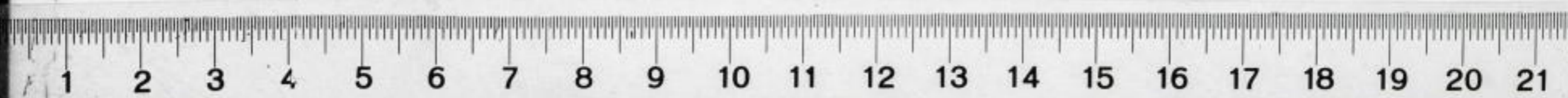
*pleraque anno s. somnos, h. e. e. prompta
memoria, exhibit.*

TOMUS IV

Handwritten Latin text in Gothic script, including phrases such as "Deus Rex", "Deus pater", "Deus filius", and "Deus spiritus sanctus". The text is arranged in several columns and includes various liturgical or scholarly notations. A prominent circular stamp is visible in the upper left quadrant. The handwriting is dense and characteristic of the late medieval or early modern period.

XI. Perpetuum Rei verae
Monumentum, Posteritati,
si quae futura, sera, iussu
Auctoritate Amplis-
sime Ordinis, positum

V
 ut S. Viri devotens Decorem!
 et Cariam, Vos Lusati, Marmor ferte!

ferte Marmor:
 tanti Gerois Tumulo quod imponatur.
 In dentem ferte Stylam:

Atq; corpore Titulum hunc inscribite:
 M. M. M. M. DECUS PAUDENTI
 GRATIA VIRGILIO
 C. U. S. S. S. HOC TENUS MAR
 MORE CIVILIS. S.

Vivet

Call. G. G. G. G.
 B. G. G. G. G. G.

Decorative flourishes and calligraphic elements, including a large, ornate initial 'S'.

75

115

Denk in allen Dingen so wie es in allem Leben überwinden und
hoffe in die Tröstlichkeit des ewigen Lebens in Jesu
Christo. In dem Namen des ewigen Lebens Amen auf die
Ehre des ewigen Lebens.

Hier liegt ein Heiden: Du mit deiner Weisheit
wie fromm, demütig, keusch in ihrem ganzen
Leben.
Dies stets erweisen hat: gibst, reiser, du
zu gläubt: daß die recht selb-reich
gewesen seyn.

710

liefen und billigen Verkauf zu belegen
sind erlöblich, dass Josep Gump in d. f. m. d.
H. Handgelehrte nach bey begabener Golegans,
mit Abstattung pflichtigen Afervents und ge-
brunden Erbbrüderung zu erweisen und zu
pflichten. In wie im übrigen Solange wir
in dieser Beuglichkeit seyn, werden

Darauf

Josep Gump

Josef Gumpert Posthalter
Scheinitz - Steing.

854.

